

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ EFTA

WYROK TRYBUNAŁU

z dnia 25 kwietnia 2012 r.

w sprawie E-13/11

Granville Establishment przeciwko Volkerowi Anhalt, Melanie Anhalt i Jasmin Barbaro, z domu Anhalt*(Umowy dotyczące właściwości sądu – Swoboda świadczenia i otrzymywania usług – Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową – Uzasadnienie – Środki zaradcze w przypadku niezgodności z przepisami EOG)*

(2012/C 369/10)

W sprawie E-13/11 *Granville Establishment przeciwko Volkerowi Anhalt, Melanie Anhalt i Jasmin Barbaro, z domu Anhalt* – WNIOSEK skierowany do Trybunału na mocy art. 34 Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości przez *Fürstliches Landgericht* (Okręgowy Sąd Książęcy), Liechtenstein, dotyczący wykładni art. 4 i 36 Porozumienia EOG w odniesieniu do ustawy o jurysdykcji Liechtensteinu, Trybunał w składzie: Carl Baudenbacher, prezes, Per Christiansen i Páll Hreinsson (sędzia sprawozdawca), sędziowie, wydał w dniu 25 kwietnia 2012 r. wyrok zawierający sentencję następującej treści:

- Artykuł 36 Porozumienia EOG wyklucza istnienie przepisu prawa krajowego, takiego jak § 53a ust. 1 ustawy o jurysdykcji, który przyznaje wyłącznie obywatelom Liechtensteinu prawo do uniknięcia bycia pozwanym za granicą na podstawie umowy regulującej właściwość sądu, chyba że umowa ta została zawarta w formie aktu notarialnego.
- Na ile to możliwe, za wykładnię i stosowanie właściwych przepisów prawa krajowego odpowiada sąd krajowy w taki sposób, aby możliwe było należyte usunięcie skutków naruszenia prawa EOG. W tym kontekście do sądu krajowego należy ustalenie, czy przepisy ustawy o jurysdykcji lub wszelkie inne przepisy prawa krajowego można zastosować do celów wykładni zgodnie z prawem EOG.